

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

กู่เงินมาทำบุญ

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๒๐ ทองคำได้ ๒ กิโล ๔๙ บาท ๘๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๕๕ ดอลลาร์ เมื่อวานนะ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ๘,๑๕๗ กิโล หรือ ๘ ตัน ๑๕๗ กิโล ยังขาดอยู่อีก ๑,๘๔๓ กิโล จะครบจำนวน ๑๐ ตัน ดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด ๘,๔๖๓, ๘๓๖ ดอลลาร์ ยังขาดอยู่อีก ๑,๕๓๖,๑๖๔ ดอลลาร์ จะครบ ๑๐ ล้าน ที่ ๑๐ ตัน และ ๑๐ ล้าน นี้คือกำหนดไว้ตายตัวแล้ว ก่อนที่จะเลิกกราเวที่ช่วยชาติต้องให้ได้นี้ก่อน ให้ได้ทองคำ น้ำหนัก ๑๐ ตัน และดอลลาร์ ๑๐ ล้าน ก่อนที่จะเลิกกราไป เมื่อวานนี้ไปเหวไฮ ได้ทองคำ ๒ กิโล ๔๘ บาท ๘๘ สตางค์ มาบวกกันกับนี้เข้าไปเป็นทองคำ ๒ กิโล ๔๙ บาท ๘๘ สตางค์

เวลานี้เราก็ได้ถึง ๘ ตันกว่าแล้ว ทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ๘,๑๕๗ กิโล หรือ ๘ ตัน ๑๕๗ กิโล ที่กำหนดไว้ก็คือ ๑๐ ตัน นี้ยังขาดอยู่อีก ๑,๘๔๓ กิโล จะครบจำนวน ๑๐ ตัน นี้ ยุติได้ตรงนี้ ๑๐ ตัน เลิก หัวหน้านั้นแหละเลิก ล้มก่อนแหละเรา เราอุตส่าห์พยายามเต็มที่ เพื่อพี่น้องชาวไทยดังที่ได้ประกาศมาอยู่เสมอ กำลังวังชาอ่อนลงทุกวัน ๆ เทศนาว่าการ เตี่ยนี้หลงหน้าหลงหลังวกลงไปมาแล้วนะ แต่ก่อนไม่เคยเป็น ปีนี้เด่นชัดมากขึ้นโดย ลำดับ มันหลงลืม เทศน์ไปติดขาดปั๊บหายเจียบ เอ๊ ไม่ทราบว่าคุณอะไรมา ระลึกไม่ได้ ตั้ง ใหม่ไปเรื่อยแล้วถูกสัญญาตัดปั๊บขาดอีกอยู่เรื่อย ๆ

เทศน์นี้มันระวังความจำมันจะตัด ต้องระวัง แต่ก่อนไม่ได้ระวังแหละ มันไปด้วยกัน เป็นธรรมดา ไม่ว่าท่านว่าเราความจำมันไปด้วยกัน จะพูดเรื่องราวอะไรความจำมันก็ติด แบน ๆ เรื่องมันก็สืบทอดกันไป ถ้าความจำนี้ขาดปั๊บเรื่องราวก็ขาดทันที อันนี้เทศนาว่าการก็ เหมือนกัน เราว่าจะลดเรื่องการเทศน์ลงมากเท่าไรเวลานี้การถูกนิมนต์เทศน์ยิ่งหนาแน่น ขึ้น ยิ่งนับวันหนาแน่นขึ้น อ้าวมันยังงั้นนี่วะ สำหรับที่จะเที่ยวเทศน์ทางนู้นทางนี้ ลีนปี ๕๖ นี้เราหยุด เราไม่ไปที่ไหนละ อันนี้ที่จด งดอันนี้

ส่วนการบริจาค บัญชีบริจาค การดำเนินเพื่อช่วยชาติในวิธีอื่นนั้นเราเปิดไว้เสมอ บัญชีเปิดไว้ตลอด ทุกอย่างปรกติทั้งหมด มีแต่เราไม่ออกไปทางนู้นทางนี้ตามที่นิมนต์ เหมือนแต่ก่อนเท่านั้นเอง เพราะกำลังวังชาไม่ไหว นี้ก็จะได้ ๖ ปีแล้วนะที่ช่วยพี่น้องทั้งหลาย ตั้งหน้าตั้งตาเสียสละเพื่อชาติไทย เพื่อศาสนาของเราซึ่งเป็นหัวใจของชาติอย่าง

เต็มเม็ดเต็มหน่วย ถึงขั้นเอาเป็นเอาตายเข้าว่าเลย ธรรมเป็นพื้นฐานไว้เลย ธรรมไม่กลัวไม่กลัวกับอะไร คำว่ากลัวไม่มี คำว่ากลัวไม่มี

เหตุผลกลไกของธรรมออกช่องไหนจะออกช่องนั้น ๆ พุดทุกสิ่งทุกอย่างเราพุดเป็นธรรมล้วน ๆ ไม่ว่าจะวิธีใดเด็ดเฉียบขาดขนาดไหน ต้องเป็นเรื่องของธรรมล้วน ๆ ถูกต้องแล้วค่อยออก ๆ เราไม่ได้พุดแบบโมโหโทโส ทิฐิมานะเอาแพ้อาชนะ อย่างนั้นเราไม่มีในหัวใจเรา การแสดงออกจึงไม่มี จะเด็ดแผ่ดร้อนขนาดไหนก็เหมือนเขาฟันไม้ ควรถากก็ถาก หนักมือก็หนัก ที่ไหนมันคงอมากก็ถากหนักมือ ที่ไหนเรียบ ๆ ก็ถากไปเรียบ ๆ อย่างนั้น อันนี้ควรเทศนาว่าการเรื่องราวอะไรที่เรียบ ๆ ก็ไปเรียบ ๆ ที่มันมีคดมีงอ มีขัดมีแย้ง มีอะไรที่จะเป็นภัย หรือเป็นความเสียหายก็ตัดตรงนั้นลงไป ๆ เพื่อให้มันตรงต่อความจริงทั้งหลาย นั่นแหละการเทศน์จึงมีหนักมีเบา

ที่จะให้เทศน์ไปเรียบ ๆ ธรรมดानीไม่ได้ ถ้าเทศน์ตามหลักธรรมจริง ๆ แล้วควรหนักก็หนัก ควรเบาก็เบา เพราะกิเลสมันก็เป็นคลื่นเหมือนกัน เรื่องราวที่ออกมาจากกิเลส มันจะเป็นคลื่นผิด ถูก ชั่ว ดี หนัก เบา มาก น้อย ต่าง ๆ กันไป เพราะฉะนั้นการชำระสะสางสิ่งเหล่านี้จึงมีหนักมีเบา มีเรียบ ๆ เป็นอย่างนั้นไปธรรมดา จะให้เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ เช่นจะเด็ดอะไรก็เด็ดใช้ไม่ได้ ธรรมไม่พาเด็ดมันก็เป็นเรื่องของกิเลสไป ถ้าธรรมพาเด็ดเป็นธรรมล้วน ๆ เด็ดขาด ขาดเป็นธรรมไปเลย เหมือนเด็ดกิเลสให้ขาดจากใจเป็นธรรมไปเลย บริสุทธิ์ นั้น

เราก็ได้ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย วิธีการเหล่านี้ได้นำมาใช้ในทั่วประเทศไทยเราแล้ว ถึงขนาดที่ใครว่าหลงตาบวนี้ดูนี้ดำ อะไรต่ออะไรเราไม่เคยสนใจกับใคร เพราะเราเอาธรรมออกแสดง การพุดของเขามีธรรมหรือไม่มีธรรมเราฟังแพสลับเดียวก็รู้ ไม่ยาก เพราะฉะนั้นเราจึงต้องเดินตามนี้ ธรรมเป็นที่ตายใจของโลก นอกนั้นไม่มีเป็นที่ตายใจได้ นิ่มนวลอ่อนหวาน กินดับกินปอดกันด้วยความนิ่มนวลอ่อนหวาน ต้มกันยำกันมีมากไหม นั้นละธรรมไม่เคยต้มใคร ตรงไปตรงมา ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เรียกว่าธรรม โลกตายใจได้

พอว่าธรรมเท่านั้นโลกหมอบ ยอมรับ เพราะเป็นความถูกต้องหาที่ค้านไม่ได้เลย เรื่องกิเลสมันมีเล่ห์เหลี่ยมร้อยพันพันคม เอาจริงเอาจังกับมันไม่ได้ อย่างผัวกับเมียนอนติดกันอยู่นี้ พอลับตาเมียสักครู่หนึ่งไปแล้วเป็นแบบไหน แล้วเมียตัวคะนองก็เหมือนกัน ตัวแสบ ลับตาผัวไม่ได้ครู่หนึ่งไปแล้ว นี่เห็นไหม เวลาอยู่ด้วยกันนิ่มนวลอ่อนหวานที่สุดคือ

ผิวกับเมียนั้นแหละ เข้าใจไหมล่ะ เวลาให้หลังกันเท่านั้นเป็นแบบนี้ นี่ละเรื่องกิเลสไว้ใจกันได้ไหมล่ะ

เรื่องธรรมแล้วไปเถอะ ไปไหนไป สามีกรรยาตกลงปลงใจกันเรียบร้อยเป็นสองไปไม่ได้ นั่น หญิงทั่วโลกไม่ใช่เมียของเรา ผู้ชายทั่วโลกไม่ใช่ตัวของเรา เท่านั้นพอ นี่เรียกว่าธรรม ตายใจกันได้เลย ไปไหนปลงใจกันได้ ไปเที่ยวหาทำการงานได้มากได้น้อยเท่าไร มาเชื่อมในอวัยวะเดียวกันหมดเลย หัวถึงกันหมด ตายใจกันได้ นี่เรียกว่าธรรม ให้พากันจำเอานะ กิเลสที่ร้อยสันพันคม นิ่มนวลขนาดไหนมีแต่เรื่องจะกินจะกลืน พอได้ทำไหนเอา หลอกทุกแบบทุกฉบับคือกิเลส นี่เรียกว่าเป็นข้าศึกของธรรม มันมีอยู่ในหัวใจของสัตว์โลก มันแสดงออกจากหัวใจเป็นกิริยาท่าทาง เป็นความเสียหายไปเรื่อย ๆ เรื่องของกิเลส

ถ้าเรื่องของธรรมก็เกิดจากใจอันเดียวกัน ออกไปไหนจะหนัก เบา มาก น้อย เป็นเรื่องถูกต้องดีงามล้วน ๆ เป็นเรื่องของธรรม เพราะฉะนั้นธรรมกับโลกจึงเป็นคู่แข่งกันมาอย่างนี้ตลอด เป็นอย่างนี้ อยู่ในหัวใจเรา ใจเราเป็นเหมือนกับแม่น้ำลำคลอง กิเลสอยู่สองฝั่งกับธรรม ธรรมอยู่ฝั่งนี้ กิเลสอยู่ฝั่งนั้น ใจอยู่ตรงกลางถูกบีบเข้าไป ก็คือกิเลสบีบธรรม บีบหัวใจ ธรรมเบิกกว้างกิเลสออกไป ใจก็ได้มีความสุขเย็นใจ

ถ้ามีตั้งแต่กิเลสล้วน ๆ นี้ โอ้ย แหก ๆ ๆ ไม่ฉิบหายก็แตก เป็นซากแห่งความแตกอยู่ไหนแหละ เพราะใจนี้ไม่เคยฉิบหาย ถูกกิเลสตีเอาแตก ๆ ตี หากไม่ฉิบหาย ทุกข์มากแสนสาหัสก็คือกิเลส ส่วนธรรมไม่เคยปรากฏว่าได้ทำจิตใจให้บอบช้ำขุ่นมัว ธรรมจึงเป็นที่ตายใจได้ เป็นเครื่องคุ้มครองรักษา สนับสนุนโดยถ่ายเดียว จะพาให้โลกล่มจม เพราะธรรมนี้ไม่เคยมี ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดตรัสรู้ขึ้นมาเป็นธรรมล้วน ๆ สำหรับให้ความร่มเย็นแก่โลก ส่วนกิเลสนี้เป็นพิษเป็นไฟล้วน ๆ ตั้งแต่เล็กจนถึงใหญ่ของมันสุดยอดเอาให้สัตว์แตกไปได้ก็คือกิเลส

ความดีไม่มีในกิเลส หลอกบ้างนิดหน่อย หลอกให้เชื่อ เหมือนเขาตกเบ็ด เขาเอาเหยื่อไว้ปลายเบ็ด เหยื่อล่อปลา พอปลางับเบ็ด วัตต์ทีเดียวเท่านั้นเลือดสาดเลย กิเลสมันคือเบ็ด เหยื่อล่อของกิเลสคือเหยื่อ ทำให้สัตว์โลกรื่นเริงบันเทิงหลงตามมัน มันวัตต์ทีเดียว โถ เป็นทุกข์แสนสาหัสอยู่ในหัวใจของสัตว์โลก มันสุขอยู่ในนั้นละไม่มากนักน้อย เรื่องของกิเลสสุขอยู่ในหัวใจ มีความเพลิดเพลินรื่นเริงไปสักชนิดหนึ่ง นอกนั้นก็มั่งตั้งแต่เบ็ดเกาะปาก ๆ เต็มโลกเต็มสงสาร นี่คือเรื่องของกิเลส

เรื่องของธรรมไม่มี เป็นเนื้อล้วน ๆ เป็นอาหารล้วน ๆ เป็นคุณล้วน ๆ ต่อร่างกายของผู้มารับประทาน ไม่มีสิ่งเป็นพิษเป็นภัยแฝงอยู่ในนั้นเลย นี่เรียกว่าธรรม นี่เราก็ดำนำ

ธรรมนี้มาสอนโลกนานแล้ว ที่เปิดที่สุดก็คือคราวนี้แหละ ตั้งแต่บวชมาเราก็ไม่เคยคิดเคยคาดไว้ว่าจะได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายดังที่เป็นมานี้แหละ อยู่ในป่าในเขา ใครจะเป็นอะไร บ้านเมืองจะเป็นอะไร ๆ นี้รู้มาโดยลำดับล่ำดา แต่ไม่เคยไปสนใจเพราะเป็นเรื่องของโลกไป เรื่องของธรรมเป็นเรื่องของเรา ศาสนาเป็นเรื่องของเรา ผิด ถูก ดี ชั่ว เราเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องของเรา คือศาสนา ซึ่งมีอยู่กับเรา

เราปฏิบัติตัวของเรามาอย่างนี้เรื่อย ๆ ไม่เคยคิดเคยอ่านเลยว่าจะได้ช่วยโลกแบบนี้ ดังที่เห็นมานี้ แล้วเหตุการณ์มันก็เกี่ยวพันกันเข้าไป ๆ ที่แรกก็ยกเพื่อชาติบ้านเมืองเข้าไป จะเป็นความดีความงาม ความราบรื่นดีงามล้วน ๆ มันไม่เป็นอย่างนั้น เพราะกิเลสมันอยู่ข้างใน มันคอยเกาะปากอยู่เรื่อย มันก็แยบคายออกมา เกาะปากออกมา เกาะนั้นเข้ามา ที่นี้ก็พัดกันละชิ นี่เป็นยังงี้เอากิเลสออกจากปากสัตว์โลก คือความจน ความทุกข์ ความทรมาน ซึ่งกิเลสมันเป็นเบ็ดเกาะปากสัตว์โลกไว้ จะทำให้บ้านเมืองเราล่มจม

มองดูหน้าใครดูไม่ได้ เราเดินไปตามถนนหนทาง ปีที่มันทรุดเต็มที่ ที่มันรอจะลงทั้งประเทศ คนไทยเราลงทะเลหลวงนั้น ปีนั้นละมองดูหน้าใครก็จะดูไม่ทั่วถึง ที่ก่อสร้างต่าง ๆ ปลูกไว้สร้างไว้นี้ทิ้งร้างไปหมดเลย รถบรรทุกที่วิ่งตามถนนหนทางที่บรรทุกสิ่งของไปก่อสร้างในถนนหนทางแทบไม่มี จนได้ปลงธรรมสังเวช เราเป็นคนดูเองมาโกหกได้ยังงี้ ดูตึกรามบ้านช่องปลูกถึงไหนแล้วก็ทิ้งไว้ ๆ อย่างงั้นแหละ เรียกว่าหมดที่นี้ ยังเหลือแต่จะจม หมุนไปทางไหนก็มีแต่ติดหนี้ติดสินเขาพะรุงพะรังเต็มบ้านเต็มเมืองทั่วประเทศไทย มีแต่ติดหนี้ติดสินเขาที่คอยเขาจะกำให้จม

มองไปทางไหนไม่มีทางออก ๆ ประหนึ่งว่ากำแพงเจ็ดชั้นกั้นเมืองไทยไว้ไม่ให้ออกหาความปลอดภัย นอกจากเปิดทางเพื่อความล่มจมลงโดยถ่ายเดียวเท่านั้น คือมองไปที่ไหนก็มีแต่เรื่องจะพาให้ล่มจม ๆ นี้เรียกว่าเปิดทางเอาไว้ ทางที่จะเล็ดลอดปลอดภัยไม่มี ๆ ทำยังงั้นนั่นซิ ถ้าว่าติดหนี้ติดสิน เขามาเล่าให้ฟังเรื่องติดหนี้ติดสินนี้แหม สะดุดใจอย่างแรง ติดหนี้เขาเท่าไร ๆ เป็นหมื่น เป็นแสน เป็นล้าน เป็นล้าน ๆ คนก็ทั่วประเทศไทยนี้จะมีปัญญาที่ไหนไปหาเงินมาใช้หนี้ใช้สิน เพื่อปลดเปลื้องตนไม่ให้ล่มจม ไม่มีทาง ทำยังงั้นแยะ ถึงขนาดนั้นก็มี

เราเลยคิดถึงขนาดตีบตันอันตู่เหมือนกันนะ ก่อนที่จะมาช่วยพี่น้องทั้งหลายไม่ใช่มาช่วยเฉย ๆ เพราะแต่ก่อนเราไม่เคยสนใจกับเรื่องบ้านเรื่องเมืองอะไร มีแต่อรรรถแต่ธรรมล้วน ๆ ครั้นเวลาเรื่องเข้ามาเกี่ยวกับการช่วยชาติ ถึงขนาดที่เราออกช่วยชาติ ที่นี้ก็ก้าวเดินละที่นี้ ก้าวเดินไปมันก็มีราบรื่น มีชวากมีหนาม ต่อไปก็มีกำแพงกั้นเป็นอุปสรรค ที่นี้

เมื่อก้าวเดินไปเรื่อยแล้วทำยังไง นั่นแหละที่นี้ได้เป็นกันขึ้นมา อย่างนั่นเอง ไม่ใช่อยู่ ๆ ตั้งหน้าตั้งตาเป็น เหตุผลกลไกพาให้เป็นถึงได้เป็น มันก็เป็นมาดั่งพี่น้องทั้งหลายทราบนี่ละ เรื่อยมา

พยายามหาเงินเข้าคลังหลวง ๆ เรื่อยมา แล้วประกอบกับตั้งนายกรัฐมนตรีชุดใหม่ ขึ้นมา ทางนั้นก็ต่างอุ่ม ทางนี้ก็ต่างอุ่ม ต่างคนต่างช่วยเหลือกันด้วยความรักชาติของตน ดำเนินกันไป ๆ เรื่องราวที่จะจมนั้น หนี้สินเขาติดพระรุงพระรัง ค่อยใช้ไปถึงขนาดที่ว่าใช้ได้หมดเลย ไอ เอ็ม เอฟ เอ็มแอฟอะไรไม่รู้ เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่หลวงตาบ๊วกก็ไม่เคยเห็น ไอ เอ็ม เอฟ เอ็มแอฟ ใครเก่งเอามาซิ โคตรใครเก่ง ไอ เอ็ม เอฟ โคตรหลวงตาบ๊วกไม่มี ไม่เคยเห็น ได้ยินแต่เขามาพูด นี่ละตัวมันกินหัวชาติไทยเรา มันจะเอาให้จมน โคตรพ่อโคตรแม่หลวงตาบ๊วกก็ไม่เคยเห็น แล้วก็ถูกไอ เอ็ม เอฟ มันเอเฟอามันจะเอาให้จมน

นี่ก็ติดขึ้นมาได้ นั่นเห็นไหมละ นายก ๆ ของเรา คาดฝันเมื่อไรว่าจะสามารถเอา ขึ้นมาได้ ที่ติดหนี้ติดสินเขาขนาดอึ้งเหยี่ยวใหญ่ มันจะกำหัวหนู คือชาติไทยเราทั้งประเทศ เหมือนกับหัวหนู มันกำบีบเดี๋ยวนี้หมด นี่เขาเรียกสงครามเศรษฐกิจ ไม่ต้องใช้ปืนผาหน้าไม้ และมันก็ครอบเข้ามาโดยลำดับ โรงการโรงงานอะไร ๆ ในประเทศไทยมันมาเป็น เจ้าของ ๆ เป็นใหญ่เป็นโต ในนามของเราก็มีแต่ว่าประเทศไทย ๆ โรงงานของประเทศไทย หลักใหญ่ก็มีพวกนี้ พวกไอ เอ็ม เอฟ เอ็มแอฟ มาควบคุมอยู่ ไปที่ไหนมีแต่มันเป็น หัวหน้าควบคุม ๆ มีแต่ทางจะล่มจะจมน แหม ทูเรตจริง ๆ นะเรา

วาดภาพพจน์ดูแล้วจนสลดสังเวช ที่ผ่านมามาได้นี้มันไม่น่าจะได้เลยนะ แต่ทำไมมัน ได้ เพราะเหตุไร เพราะความรักชาติของเรา และฟังเสียงหัวหน้า ทางศาสนาที่ฟังเสียง ศาสนา ทางบ้านเมืองก็ฟังทางหัวหน้า หัวหน้าทางบ้านเมืองมี ใครดำเนินถูกต้องดีงาม เอา ตามกันไป ๆ สมกับที่เรารักชาติด้วยกันทุกคน หัวหน้าพาเปลื้องชาติให้ขึ้นจากหล่มลึก หัวหน้าทางศาสนาทางโลกก็เหมือนกัน เพื่อจะเปลื้องให้พ้นจากทุกข์ ทางนั้นก็พิน ทางนี้ก็ พิน ทางนั้นก็อุ่ม ทางนี้ก็อุ่ม

สุดท้ายก็ค่อยเจริญขึ้น ๆ ถึงขนาดไอ เอ็ม เอฟ เอ็มแอฟ นี่ตกทะเลไปเลย ไปหา โคตรเก่ามันนั่นแหละ ไอ เอ็ม เอฟ เอ็มแอฟ นั่นละมันไปหาโคตรเก่ามัน โคตรนี่ละตัว สำคัญมันจะมาฟาดชาติไทยของเรา เกิดมาอย่างโคตรหลวงตาบ๊วกไม่เคยได้ยิน ไอ เอ็ม เอฟ เอ็มแอฟ มันก็จะมาป็นเอา มันโมโหอะไรเดี๋ยวนี้ละ พูดแล้วอยากตามหาไอ เอ็ม เอฟ มันอยู่ที่ไหนวะ เอามาต้มยำสักหน่อย นี่ก็ค่อยพินขึ้นมา สมบัติเงินทองก็ได้เข้าไป ๆ แล้ว เรื่องศีลเรื่องธรรมให้รู้เนื้อรู้ตัว ธรรมท่านก็เตือนเข้าไปเรื่อย ๆ

การเทศนาว่าการเราเทศน์สอนโลกนี้ในธรรมทุกชั้นไม่บกพร่องเลย ตั้งแต่พื้น ๆ แห่งธรรมโดยลำดับจนกระทั่งสูงสุดแห่งธรรม เรานำมาเทศน์สอนตามกำลังความสามารถของผู้ฟังจะรับไปเป็นประโยชน์ได้มากน้อยเพียงไร เรานำมาแสดงต้อนรับกันเต็มกำลังความสามารถของเรา จนกระทั่งถึงปานนี้ร่วม ๖ ปีแล้วนะ ถ้าเดือนมกราไปนี่ถึงเดือนกุมภาพันธ์ครบ ๖ ปี ที่ประกาศเดือนเมษายนนั้น เราทำมาก่อนแล้ว ยังไม่ถึงเมษาทำก่อนแล้ว เมษานี้ ออกประกาศโจ่งแจ้งที่สวนแสงธรรม โดยมีฟ้าหญิงจุฬารัตน์มาเป็นประธาน จึงว่าออกช่วยชาติวันที่ ๑๒ เมษา ความจริงเราออกมาตั้งแต่เดือนมกราแล้ว พาพี่น้องชาวไทยทั้งหลายเดินมาเรื่อยๆ จนกระทั่งปานนี้ ถ้าถึงเดือนมกราก็เต็ม ๖ ปีที่ช่วยชาติมา

ทุกสิ่งทุกอย่างเราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย การสอนโลกสงสารทั้งหลายนี้ เราไม่ได้สงสัยในธรรมที่เรานำมาสอน ถอดออกจากหัวใจที่เราปฏิบัติมา ได้ผลมากน้อยเพียงไร ถอดออกมาจากนั้นด้วยความแน่ใจ ๆ ที่เราแน่ใจแล้วในผลอันนี้จากการปฏิบัติของเราไม่สงสัย การแนะนำสั่งสอนเราจึงไม่มีสงสัย ไม่ว่าธรรมชั้นใดสอนประชาชน เป็นที่แน่ใจ เดินตามนี้ถูกต้อง ผ่านพ้นไปได้ในอุปสรรคต่างๆ ความหมายว่าอย่างนั้น เราก็ได้ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย มาถึงขั้นนี้แล้วกำลังวังชาธาตุชั้นธออ่อนมากแล้ว เทศน์ก็หลงหน้าหลงหลังแล้วเวลานี้ เพราะฉะนั้นจึงจะหยุดเดือนธันวาคม นี้ การเที่ยวเทศนาว่าการในที่ต่างๆ จะหยุดเป็นแต่เพียงว่าเปิดบัญชีไว้ตามปรกติ ไม่ว่าทองคำ ดอลลาร์ เงินสดได้มา ผู้ที่จะบริจาคมาทางใดก็เปิดไว้ตามเดิม

เช่น จะโอนเข้ามาทางธนาคารต่างๆ ที่ประกาศไว้แล้วก็ได้ จะถวายด้วยมือก็ได้ ไม่ว่าจะไรได้ทั้งนั้นปรกติ มีแต่เราจะไม่เที่ยวเทศนาว่าการเหมือนดังแต่ก่อนเท่านั้น การเทศน์นี้ก็ตามกาลเวลาหรืออหยาศัยของเราที่จะเทศน์มากน้อย แต่จะให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์แห่งโครงการนั้นไม่เป็น คือโครงการเมื่อตกลงกันแล้วว่าอย่างไร เป็นไปตามนั้นตลอด อันนี้เราไม่ให้เป็นไปตามโครงการ ให้เป็นไปตามอหยาศัยของเรา ควรจะเทศน์หนักเบาเล็กน้อยเราลงใจแล้วเราก็รับคำแล้วเทศน์ให้ ไม่ได้เป็นโครงการ นี้ก็จะหยุดในเดือนธันวาคมนี้

ทองคำเรานี้ยังงต้องได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน แล้วดอลลาร์ ๑๐ ล้าน ยังงต้องได้ ชิดเส้นตายไว้เลย ถ้าลงว่าได้ต้องให้ได้เป็นอื่นไปไม่ได้ คอหลวงตาบัวขาดๆ ไปเลย ถ้าไม่ได้สมบัติดังที่กล่าวนี้เป็นไม่เสียดายคอเลย เพราะเราได้ช่วยชาติขนาดตัดคอเลยทีเดียว ในชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราที่ได้ช่วยชาติบ้านเมืองเต็มกำลังความสามารถ และเป็นชาติสุดท้ายในการสังหารกิเลส ที่จะพาให้เราเกิดแก่เจ็บตายแบกหามกองทุกข์ต่อไป ชาตินี้

เป็นชาติสุดท้ายของเรา เราจึงช่วยโลกให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มกำลังความสามารถ เวลา
ลมหายใจขาดแล้วเราติดฝั่งเลย ไม่ต้องนิมนต์พระมากุสลาให้เรา

เราประกาศอย่างโจ่งแจ้งออกจากหัวใจว่าบริสุทธิ์สุดส่วนแล้ว เป็นเวลาได้ ๕๕ ปี
นี้มัน ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๓ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์
จังหวัดสกลนคร เวลา ๕ ทุ่มพอดี เป็นเวลาตัดสินกันระหว่างกิเลสกับธรรมที่พาเราให้ตาย
กองกันอยู่ในโลกอันนี้ ได้ขาดสะบั้นลงไป ประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่ม ตั้งแต่บัดนั้นมาเป็นอันว่า
ลงเวที ม้วนเสื่อกิเลสเรียบร้อยแล้วก็ลงเวที แต่ก็ยังไม่ได้คิดว่าจะได้สั่งสอนโลกอย่างนี้ อยู่ใน
ป่าในเขาธรรมดา พระเณรทั้งหลายก็วิ่งตามชอกซอนเข้าไป อยู่ในป่าที่ไหนก็ไม่
สะดวกสบาย เตี้ยวอคนั้นโผล่เข้าไป อองคนั้นโผล่เข้าไป สุดท้ายก็ลากกันออกมาฯ
จนกระทั่งลากออกมาอยู่วัดป่าบ้านตาด

มาสร้างวัดป่าบ้านตาด โดยนำโยมแม่มาบวชนี้เอาละที่นี้ เหมือนวัวเหมือนควาย
ผูกมัดแม่ไว้แล้ว ลูกไม่ต้องผูกต้องมัดมันก็อยู่เอง มันอยู่กับแม่มัน เรามันก็เป็นแบบนั้น ที่
นี้ก็กระจายออกไปจนถึงขั้นช่วยบ้านช่วยเมือง ธรรมทุกชั้นเราเทศน์มาตั้งแต่สอนพระ นั้น
เป็นธรรมะที่เด็ด ๆ เผ็ด ๆ ร้อน ๆ เหมาะสมกับผู้ตั้งใจปฏิบัติด้วยอรรถด้วยธรรมอย่าง
แท้จริงมาตลอด จากนั้นก็เทศน์เป็นแกงหม้อใหญ่ ให้เหมาะสมกับผู้ที่ได้ยินได้ฟังมาก
น้อย และกำลังวังชามีขนาดไหน ควรจะรับไปเป็นประโยชน์แก่ตนได้มากน้อยเพียงไร ก็รับ
ไปตามนั้น จึงว่ามีแกงหม้อใหญ่ หม้อเล็ก หม้อจืด หม้อใหญ่สอนคนทั่ว ๆ ไป หม้อเล็ก
สอนพวกปฏิบัติ หม้อจืดสอนส่งใส่พระนิพพานอย่างเดียว ฟุ้งทีเดียว ๆ เลย

ธรรมเหล่านี้มีหมด เรานำมาแสดงหมด ถอดออกมาจากหัวใจเรา เราจึงไม่สงสัยใน
การสอนโลก ใครจะว่าเราเป็นอะไร ๆ เราไม่เคยสนใจ การแนะนำสั่งสอนดูว่ากล่าว
เป็นไปตามอรรถตามธรรมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ล้วน ๆ ไม่เป็นอย่างอื่นเลย ที่จะหากัน
แก่งคนนั้นไม่ดี คนนี้ไม่ดี หาเรื่องใส่เขา เราทำไม่ได้เราพูดจริง ๆ จะเด็ดเผ็ดร้อนขนาด
ไหนต้องเป็นธรรม มีธรรมเป็นพื้นฐานตลอด เราจึงไม่เคยหวั่นกับใครจะมาตำหนิติเตียน
อะไร เพราะเราพิจารณาของเราเต็มเม็ดเต็มหน่วย การปฏิบัติธรรมกว่าจะได้ผลอย่างนี้ เรา
ก็ปฏิบัติมา ใครครวญมา เห็นว่าถูกต้องดีงามโดยลำดับ ผลปรากฏขึ้นเป็นลำดับ จนเต็ม
เม็ดเต็มหน่วยด้วยความถูกต้องในการบำเพ็ญเหตุแล้วเราก็พอใจ

ธรรมทั้งหลายที่รู้ได้เห็นจึงไม่ใช่เป็นธรรมที่ปลอมแปลงมาจากไหน เป็นธรรม
ล้วน ๆ ของจริงล้วน ๆ เจ้าของก็เป็นที่แน่ใจ สอนโลกไม่ว่าธรรมชั้นใดสอนด้วยความแน่ใจ
ทั้งนั้น เราจึงไม่เคยหวั่นกับโลกธาตุอันนี้ว่าใครจะมาตำหนิติเตียนอะไร ความสามารถของ

เรามีมากน้อยเพียงไรที่จะช่วยได้ เราก็ช่วยมาตลอดตั้งแต่เห็นกันอยู่นี้แหละ ส่วนสมบัติเงินทองข้าวของที่พี่น้องทั้งหลายนำมาบริจาค เราเปิดอกไว้เลย เราไม่เคยแตะแม่บาทหนึ่ง ฟังซิท่านทั้งหลายไปหาที่ไหน เงินส่วนรวมของคนขนาดทั้งประเทศ ตั้งแต่เงินส่วนรวมเล็กๆน้อยๆ มันก็มีรั่วไหลแตกซิมไปได้ อันนี้ของเงินคนทั้งประเทศ เราเป็นผู้รับไว้แต่ผู้เดียวแล้วรับรองความบริสุทธิ์เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ไปหาที่ไหนมี นี่มีแล้วอย่างนี้ ตัวของเราเองเป็นผู้ทำ

เพราะเราช่วยโลกไม่ได้ช่วยเพื่อแบ่งสันปันส่วนอะไร ช่วยด้วยความเมตตาล้วนๆ น้ำหนักมีมากขนาดไหนความเมตตา เกินกว่าที่จะมาหยิบเอาเงินของพี่น้องทั้งหลายบาทหนึ่งสองบาทไปกินไปกลืนอย่างนั้น เราทำไม่ได้ว่างั้นเลย เราจึงกล้าพูดได้ทุกสัปดาห์ทุกส่วนเรื่องความบริสุทธิ์ของเรา แม้ที่สุดเงินที่เขามาบริจาคเราตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาด ไม่ต้องพูดที่ไหนแหละ เป็นอันเดียวกันหมดกับเงินที่ช่วยชาติบ้านเมือง คือเป็นสาธารณประโยชน์ได้มาเท่าไรเราทุ่มๆ เราไม่เคยเก็บเลยตลอด ไม่สนใจเรื่องเงินเรื่องทอง การก่อสร้างสงเคราะห์โลกคนทุกชั้นคนจน จนกระทั่งโรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาลนี้ เราช่วยมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัดแล้ว ไม่ใช่มาช่วยขณะที่มาช่วยชาตินี่นะ เราช่วยมาก่อนแล้ว มีเท่าไรก็ทุ่มมาเป็นลำดับ เงินของเราทั้งนั้นแหละ มีเท่าไรออกเลย

เราไม่เคยสนใจกับเงินเหล่านี้ จนกระทั่งทุกวันนี้ ได้มาเท่าไรก็เป็นอันเดียวกันเลยๆ ช่วยมาตลอดอย่างนี้ ถ้าหากว่าเราจะเก็บนี้ เงินจะมีสักเท่าไร แล้วบรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่มีมากมายขึ้นโดยลำดับ เงินทองข้าวของก็ไหลมาจากน้ำใจแห่งประชาชนที่มีความเคารพเลื่อมใสในนั้นแหละ มามันก็มาหาเราที่เขาเคารพเลื่อมใสเรา เงินนี้จะเอาไปสักเท่าไร เราไม่อยากจะพันล้านนะ ว่าหมื่นล้านขึ้นไปนูนจะเหมาะสม วันหนึ่งๆ เขาถวายเท่าไร แล้วเงินจำนวนเหล่านี้ออกหมด เราไม่เคยเก็บนะ ขนาดนั้น

ว่ามีญาติมีวงศ์ ญาติในชื่อนั้นมี แต่เรื่องอรรถเรื่องธรรมที่จะให้หนักทางโน้นหนักทางนี้ นั่นเป็นญาติของเรา นี่เป็นลูกเป็นหลานของเรา เราเอาเงินไปให้ อย่างนั้นไม่มี ขนาดนั้นละ เพราะฉะนั้นเราได้อยู่ในบ้านตาดนี่จึงเป็นเหมือนว่า เราเป็นพระจรมาจากบ้านใดเมืองใดไม่รู้ ไม่ใช่เป็นพระบ้านตาดเป็นคนบ้านตาดนะ เราไม่คั่นอะไรกับใคร เราเป็นพระล้วนๆ เลย ลูกหลานอะไรที่เราจะเข้าไปเหยียบในบ้านเขา เราไม่เคยไปเหยียบบ้านใครเลยเหมือนคนทั้งบ้านนั้นแหละ แบบเดียวกัน จนไม่รู้ว่าเป็นลูกใครหลานใคร ทั้งๆ ที่เขาก็ปฏิญาณตนว่าเป็นลูกเป็นหลานนั้นแหละ เราไม่รู้เขา คือไม่ได้เห็นเขา ขนาดนั้นละ เสมอกันหมด

จุดปัจจัยไทยทานที่จะไปมอบให้คนนั้นคนนี้เป็นกอบเป็นกำ เราพูดได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่มี เราจะเสมอภาคไปหมด อะไรที่ควรจะสงเคราะห์หนักเบาเล็กน้อย ไปตามเหตุตามผล ทั้งใกล้ทั้งไกลเหมือนกันหมด เราไม่มีคนนี้คนใกล้ คนนี้เป็นหลาน ไม่ได้นะเรา ธรรมไม่ได้มีใกล้มีไกล มีถูกต้องดงามเท่านั้น เราก็นำความถูกต้องดงามมาใช้ต่อโลกต่อสงสาร จึงว่าถ้าหากจะนับเงินที่เขาถวายมานี้ เรื่องพันล้านนี้เราไม่อยากจะพูด ถ้าหากว่าหมื่นล้านขึ้นไปเราพูดได้เต็มปากเลย เพราะตั้งแต่นั้นมาได้ ๔๘ ปีนี้แล้วแต่สร้างวัดป่าบ้านตาดมานี้ เป็นเวลา ๔๘ ปี นานสักเท่าไร เงินไหลมาทุกวัน ๆ มาเท่าไรก็ออก ๆ ตลอดเลย

เราบอกว่าเราไม่มีเงินใครจะเชื่อ ไม่เชื่อมันก็จะนอนอยู่อย่างนี้แล้วจะให้ว่าไง ถึงขนาดติดหนี้เขาก็ยังมี คนมีเงินจะไปติดหนี้เขาทำไม ฟังซิ ก็ถึงขนาดนั้นแหละเรา แล้วจะเอาคำว่ามีเงินมาจากไหน ติดหนี้เขาก็ยังติดนี้ นี่เพราะน้ำใจที่มีต่อโลก เราช่วยจริงๆ ช่วยโลกคราวนี้ ช่วยเต็มสัดเต็มส่วน ถึงควรจะขาดจะตายด้วยวิธีการใดเพื่อช่วยโลกนี้ เราพร้อมเสมอ เราไม่เคยหวั่นกับคำว่าความกลัวความกล้าเป็นกล้าตาย เราไม่มี มีแต่เหตุผลกลไกที่จะนำชาติให้เจริญรุ่งเรืองด้วยอรรถด้วยธรรมเต็มกำลังความสามารถของเราเท่านั้น อย่างอื่นเราไม่มี เพราะฉะนั้นเราจึงได้ว่าในชาตินี้เราจะช่วยโลกให้เต็มกำลังความสามารถของเราเต็มเม็ดเต็มหน่วย ออกจากนี้แล้วเราก็เป็นวาระสุดท้าย จะไม่ได้มาช่วยโลกแบบนี้อีกต่อไป

การมาเกิดมาตายนี้เราก็ยุติแล้ว นตฺถิทานิ ปุณฺณโกโว หรือ อยมนฺตฺติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา ผลเกิดขึ้นมาจากการปฏิบัติบำเพ็ญของเราเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถึงขั้นจะสลบไสลมี ที่ปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรม ได้รับความทุกข์ความทรมานถึงขั้นจะสลบไสลก็มี แต่ไม่เคยสลบก็บอกว่าไม่เคยสลบ แต่จวนเจิญขั้นจะสลบก็มีไม่น้อย นี่ละด้วยอำนาจแห่งกำลังของเราที่ตั้งหน้าตั้งตาบำเพ็ญธรรม ธรรมเกิดขึ้นจากเหตุที่เด็ดเดี่ยว ธรรมะก็ธรรมะเด็ดเดี่ยว เหตุเต็มเหนี่ยว ผลก็เต็มเหนี่ยวขึ้นมา ได้ผลเต็มเหนี่ยวแล้วจึงมาสอนโลก ด้วยความเมตตาเต็มสัดเต็มส่วนอีกเหมือนกัน เราจึงไม่มีอะไรที่สงสัย

อยมนฺตฺติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราแล้ว ที่เกิดมาก็กี่ปีกี่กาลนับไม่ถ้วนเลย เหมือนสัตว์โลกทั่ว ๆ ไป แต่มายุติกันในปัจจุบันที่กิลเลสซึ่งเป็นเครื่องหุ้มห่อ ปกปิดกำบังภพชาติความทุกข์ทั้งหลายในหัวใจเรา ได้ขาดสะบั้นลงไปแล้วเปิดจำหมด จนถึงขนาดพูดได้ว่า ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นตฺถิทานิ ปุณฺณโกโว ต่อแต่นี้ไปเราจะไม่กลับมาเกิดตายกองกันอีกแล้ว ประจักษ์ออกมาจากหัวใจ ประกาศได้เหมือนพระพุทธเจ้า พระองค์ทรงประกาศได้เป้ง ๆ สวางกทั้งหลายเป็นแบบเดียวกันหมด เราก็คือลูกศิษย์ตถาคต ธรรม

เป็นอันเดียวกัน รู้เห็นอย่างเดียวกัน จะผัดกันไปที่ไหน ก็พูดได้อย่างเดียวกัน เราจึงได้ช่วย
เติมกำลังความสามารถของเรา ขอให้พี่น้องทั้งหลายพากันอดส่ำห้ำพยายามให้เต็มเม็ดเต็ม
หน่วย

การช่วยชาติของเรามีมากมีน้อยตามกำลังของเรา เพราะเราไม่ได้เป็นเศรษฐกิจ
เมืองไทยไม่ใช่เมืองเศรษฐกิจ เมืองคนทุกข์คนจน หายู่หากินไปธรรมดา ได้มาอะไรก็ตั้งที่
เรารู้เราเห็น เรามีมากมีน้อยเพียงไรนำมาบริจาค เพื่อส่วนรวมคือหัวใจของชาติ ได้แก่คลัง
หลวงของเราไว้ เป็นเครื่องยืนยันแห่งความแน่นหนามั่นคงต่อชาติของเรา ได้มากน้อย
เท่าไรก็รวมเข้าๆ เวลานี้ก็ตั้ง ๘ ตันกว่าแล้ว จวนจะถึง ๑๐ ตันแล้ว ดอลลาร์ก็ได้ ๘ ล้าน
กว่า จวนจะถึง ๑๐ ล้านแล้ว ได้มาจากไหนถ้าไม่ได้มาจากคนทุกข์คนจน แต่ไม่จนทาง
น้ำใจเพราะเป็นความรักชาตินี้เท่านั้น จะได้มาจากไหน ก็เห็นชัดๆ อยู่นี้ ให้พยายามต่อไป
อีกพวกเรา

พอถึงจุดที่หมายแล้วหากจะประกาศเองแหละ หลวงตาจะเป็นผู้ประกาศยกเลิก
ทั้งหลายให้เป็นปรกติ อยู่เย็นเป็นสุขทั่วหน้ากัน หลวงตาจะเป็นผู้ประกาศเอง เวลานี้ยัง
ประกาศไม่ได้ ถ้าเป็นรับประทานก็ยังไม่อิ่ม พอมีนิดหน่อย มีแต่เริ่มอิ่มแต่ยังไม่อิ่ม ยังมี
อยู่นิดๆ เพราะฉะนั้นจึงต้องนำมาเรื่อยๆ เข้าเรื่อย เต็มที่แล้วอิ่มแล้ว หวานก็อิ่ม คาวก็อิ่ม
เออะพอ นั้น อันนี้ยังไม่อิ่มทั้งสองอย่าง จึงต้องได้หนุนกันไปๆ เรียกว่าชาตินี้เป็นชาติเต็ม
เหนียวของเราที่ช่วยพี่น้องทั้งหลาย โดยไม่คาดคิดไว้เลย อันนี้มันก็เป็นสายบุญสายกรรม
เราไม่อยากพูด รู้ที่อยู่ในขนาดไหนก็ไม่ใช้เป็นเรื่องที่จะนำมาพูด โลกเขาว่าไอ้อวดก็ถูก
ว่าเราไอ้อวดก็ถูก อันที่ไม่เหมาะสมนี้เราก็ไม่พูด เรารู้ ควรหรือไม่ควรรู้ในธรรมเอง

มันมีความเกี่ยวโยงกันมาอย่างไร ไม่เกี่ยวโยงกันไม่ลงกันมนุษย์เรา เอาเทวดามาหนัก
ไม่ได้ถ้าจิตใจไม่ลง ความลงคือความเกี่ยวโยงกัน ความเกี่ยวโยงกัน นิสสัยวาสนา บุปเพ
นิवासชาติปางก่อน เคยเป็นญาติเป็นมิตรเป็นเจ้าของเป็นนาย เป็นครูเป็นอาจารย์พัวพันกันมา
ตั้งแต่โน้น ครั้นเวลาเข้ามาเกี่ยวโยงกัน มันก็ซึมซาบกันไปเองๆ มีความเคารพนับถือพอใจ
กัน คนเราเมื่อมีความเคารพนับถือเชื่อฟังแล้ว สอนกันมันก็ฟัง สั่งมันก็ฟัง ปฏิบัติตามได้
ถ้าไม่ลงใจเสียอย่างเดียว เอาเทวดามาบังคับมันก็ไม่ลง เข้าใจไหมละ นี่ละมันอยู่ที่หัวใจ
ของเรา อันนี้อาจจะเป็นบุพเพนิวาสชาติปางก่อน แต่เราไม่สงสัยแหละ อาจ.. ก็ว่าไปอย่าง
นั้นแหละ ไม่อย่างนั้นเป็นไปไม่ได้ว่างั้นเถอะนะ

ตั้งแต่ครูบาอาจารย์องค์ไหนที่เราไม่ลงเราไม่ไปหา นะะฟังซิ ถ้าองค์ไหนเราลงใจ
ทุกอย่างไปหาท่าน ท่านเขกหนึ่มันยังไม่ยอมไป ฟังซินะ นี่มันพอใจอยู่ไม่พอใจไป ไล้ไปหา

อะไร จะไล่ให้หนีไปไหน มันเป็นอย่างนั้น ถ้าสถานที่ไหนไม่ควรไป ไ้ไปก็ไม่ใช่ มัน เป็นอยู่ที่ไหนนะ จิตใจมันเกี่ยวโยงกัน ถ้าลงใจแล้วทุกอย่างลงหมด พุดกันเชื่อถือเชื่อฟัง ปฏิบัติตาม นั้น วันนี้เอาแค่นี้ละนะ เอ้า มีอะไรอีก

มีปัญหาอินเตอร์เน็ตครับ

ถาม ข้อ ๑ ขอดถามเรื่องการทำบุญดังนี้ ถ้าเราทำบุญและไม่อธิษฐานขออะไรเลย คือทำไม่หวังผลตอบแทน อย่างไหนจะดีกว่ากันคะ

หลวงตา มันก็ตีไปคนละทาง พื้นฐานของมัน การทำบาปก็ตีทำบุญก็ตี อธิษฐานไม่ อธิษฐานก็ต้องเป็นบาปเป็นบุญร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน ทีนี้ที่ว่าอธิษฐาน เมื่อเรามีสมบัติ มาแล้ว เช่นเงินเรามีจำนวนเท่านี้ เราจะไปซื้อไปหาอะไรด้วยความต้องการของเรา เราต้อง ใจสิ่งนั้นชอบสิ่งนี้ เราเอาไปซื้อสิ่งเหล่านี้ได้ตามความต้องการของเรา นี่ก็เป็นผลดีทางหนึ่ง เข้าใจไหม

ถาม ข้อ ๒ ต้องทำอะไรจึงจะหมดเวรหมดกรรมเก่าไว ๆ และได้รับกรรมดีตอบแทนบ้าง

หลวงตา ตายเสีย ๆ มันก็มีเท่านั้น (หัวเราะ) มันหมดไวก็คือคนตายหมดไวที่สุด เข้าใจไหมบอกว่าตายเสีย

โยม เขาบอกว่าส่วนใหญ่เขาอธิษฐานอะไรแล้วไม่ค่อยสมความปรารถนา

หลวงตา อย่าอธิษฐานถ้าไม่สมหวัง เป็นบ้ออธิษฐานอะไรมันไม่สมหวัง ยังอธิษฐาน คนบ้าถึงทำอย่างนั้น

ถาม ข้อ ๓ ข้อนี้หลวงตาเมตตาชัด ๆ หน่อย ต้องทำบุญอะไรจึงจะถูกรางวัลที่ ๑ ค่ะ (หัวเราะ)

หลวงตา แกเป็นบ้าร้อยเปอร์เซ เอาวามา นี่เข้ากันได้ใช้ไหม เอาวามาเราจะตอบ ถ้า ควรตอบจะตอบทันที

ถาม คนที่ ๒ ครับ กราบนมัสการหลวงตา สามีลูกชอบทำบุญมาก เงินในครอบครัว ไม่มีเก็บ แต่สามียากทำบุญมาก ก็เลยกู้เงินมาทำบุญ ขณะนี้ยังชำระหนี้ไม่หมด จะหมด ในอีก ๙ ปี ลูกขอเรียนถาม ถ้าเป็นอย่างนี้จะได้บุญไหมเจ้าคะ

หลวงตา เรื่องได้บุญได้ เรื่องติดหนี้ก็ติด เรื่องได้บุญได้ ให้พยายามหามาใช้หนี้เขา ให้ผ่อนผันสั้นยาวให้อยู่ในความพอเหมาะพอดีนะ ที่ว่าติดหนี้เราก็ยอมรับแล้วว่า การ ยากทำติดหนี้เขาก็ยอมติดเป็นไปได้ แต่ให้ลดหย่อนผ่อนผันให้อยู่ในความพอเหมาะ พอดี เป็นความถูกต้อง เข้าใจไหม ถูกต้องดี ไม่เดือดร้อนทั้งตนและผู้อื่น ที่เขากู้เงินติดหนี้

ติดสิน อันนี้เขาก็ถูกในทางหนึ่ง เข้าใจหรือ ก็ความอยากทำ บุญมันก็ได้ ทางติดหนี้ก็ติด ที่นี้บุญให้ได้หนีอย่าได้ติด ผ่อนเข้ามานี้ เข้าใจหรือ ให้ผ่อนผันสั้นยาว อย่าไปกั๊กเขา เมื่อมันไม่มีก็ให้พักไปก่อนนะ

โยม เขาบอกว่า มีลูกศิษย์หลงตา ตั้งใจทุ่มทำบุญเพื่อชาติเอาบ้านไปจำนองกับธนาคาร นำเงินมาถวายซื้อทองเป็นกิโล ๆ ถวายเพราะจิตตั้งมั่น เพื่อมหากุศลเพื่อชาติ เขากลามแค่นี้แหละครับ

หลงตา เขาทำแล้วก็ทำไปแล้วจะให้ว่าไงอีก เขาทำบุญก็ทำไปแล้ว ก็ดีไปแล้วจะให้ว่าไงอีก

ถาม คนที่ ๓ ครับ กราบเรียนพระเดชพระคุณหลงตา เนื่องจากคณะศิษย์ทางสหรัฐ มีความสนใจปัญหาเรื่องนี้เป็นพิเศษ เรื่องการทำบุญนะครับ เคยได้ยินมาว่า ความเสื่อมสูญแห่ง ปริยัติ ๑ ปฏิบัติ ๑ ปฏิเวธ ๑ เพศสมณะ ๑ ธาตุ ๑ หมดไป ศาสนาก็หมดไป ใช้หรือไม่ หรือถ้าทั้ง ๕ อยู่ครบ ศาสนาก็ยังคงอยู่ โปรดเมตตาแสดงธรรมแก่คณะศิษย์ตาดำ ๆ ทางสหรัฐอเมริกา หรือแล้วแต่หลงตาพิจารณาเห็นสมควรประการใด เพื่อคลี่คลายความสงสัยด้วยครับ

หลงตา บอกลูกศิษย์ตาดำ ๆ ทางสหรัฐ อย่าพากันเป็นบ้า ธาตุ ๕ ธาตุ ๔ อะไรเราทำบุญให้ทานทุกวัน เราไม่ได้ไปหาเอาธาตุบ้า ๆ นั้นมาทำ เราเอาธาตุของเราที่ทำอยู่นี้ใช้ใหม่ละ ปฐวี อาโป เตโช วาโย ก็คือธาตุชั้นธของเรา จิตธาตุ ธรรมธาตุ ก็คือจิตนี้อยู่ในตัวของเรา เราเอานี้ออกมา ไปทางมอะไรกับธาตุโน้นอยู่ปากเมฆที่ไหนก็ไม่รู้แหละ เข้าใจหรือ เท่านั้นแหละ มีอะไรอีกล่ะ

โยม ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ ไม่ต้องตอบหรอกครับ

หลงตา มันก็เหมือนกันแล้ว ก็เมื่อคนตายแล้วอะไรมันก็หมดไปด้วยกันนั้นแล้วจะว่าไง

ถาม คนที่ ๔ เขาถามมาว่า ชะตาชีวิตคนเรา ถูกกำหนดมาจากตัวเราในอดีต กระผมเคยได้ยินมาว่า การภาวนาสามารถเปลี่ยนแปลงชะตาชีวิตคนเราบางอย่างได้ หากบำเพ็ญภาวนาอยู่เสมอ แล้วแผ่ส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวร กรรมหนักก็ยอมเบาไปใช้หรือไม่ครับ

หลงตา ใช้ก็มี มีส่วนใกล้เคียงกับใช้ก็มี เข้าใจหรือ เท่านั้นแหละ ๒ อย่าง คือใช้ถูกต้องแล้ว อันหนึ่งเฉียด ๆ ก็คือว่ามีใกล้เคียงกันเอาละพอ

ถาม ข้อ ๒ ครับ ถามว่า ทำไมหมอดูบางคน จึงทำนายเหตุการณ์ในอนาคตได้อย่างแม่นยำ แสดงว่าชีวิตคนเรา ได้ถูกกำหนดมาจากกรรมแล้วใช่ไหมครับ

หลวงตา อ้าวว่าแต่หมอนี่เลย หลวงตาบ๊วก็ทำนายถูกต้องแม่นยำด้วย เวลาทำนายเขานี้ไม่มีใครกล้ามาถามอีกนะ เราเอาอย่างอยู่หมัดเลย อย่างเขาทาย เขาว่าอีตานี้แกทำนายเก่งใช่ไหม มึงอยากให้กูทำนายมึงก็ถามมาสิ พอถามมาแล้วบ๊ว กูจะตอบเสียก่อน มึงไม่ต้องถาม นี่มึงตั้งแต่เป็นเด็ก แม่หวดเรื่อยใช่ไหม โอ้ยแม่ไม่เคยหวด ไม่เคยดูมึงบ้าง เหรอ สุดท้ายมันก็อยู่หมัด เข้าใจไหม แม่กับลูกไม่ดูไม่เขียนกันมีย่างเหรอ แต่หลวงตานี้จะเอาให้แม่นยำกว่านั้นอีก พวกนี้เกิดมาด้วยกัน ตายด้วยกันทั้งหมด (หัวเราะทั้งศาลา) เข้าใจไหม เออ นั่น เราเอาให้แม่นยำ เท่านั้นแหละพอ คือตอบอย่างแม่นยำเลย

โยม เขาถามว่า ชีวิตถูกกำหนดมาจากกรรมใช่ไหมครับ

หลวงตา นี่มันก็ใช้อยู่แล้ว ใครก็อ่านฟังอยู่แล้ว มาจากกรรมดีกรรมชั่วของตน กรรมดีกรรมชั่วได้รับความสุขความทุกข์ อายุสั้นยาวนี่ก็เป็นไปตามกรรมของตัวเอง ที่ได้สร้างเอาไว้ มันก็มีอยู่แล้ว เราเลยไม่อยากตอบแหละ เข้าใจหรือ พวกหมอทั้งหลายเขาทำนายอนาคตได้ถูกต้องแม่นยำ หลวงตาบ๊วยิ่งแม่นยำกว่านั้น ไม่มีข้อสงสัยเลยใช่ไหม พวกเราเกิดแล้วต้องตายด้วยกันหมด เข้าใจเหรอ (หัวเราะ) เอาละพอ

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th